

Czwartek, 27 września 2007 r.

5. wzywa Radę i Komisję, aby wspierały formowanie regionalnych koalicji na rzecz moratorium i zniesienia kary śmierci;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentóm państw członkowskich UE, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, przewodniczącemu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz rządóm państw członkowskich ONZ.

P6_TA(2007)0419

Czad i Republika Środkowoafrykańska

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie operacji EPBiO w Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej

Parlament Europejski,

- uwzględniając konflikt w Darfurze i jego szersze skutki w regionie, zwłaszcza we wschodniej części Czadu i w północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając rezolucję 1706 (2006) Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 31 sierpnia 2006 r., podkreślając, że aby uzyskać trwały pokój w Darfurze, należy rozwiązać regionalne aspekty problemów dotyczących bezpieczeństwa,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, które odbyło się w dniach 23-24 lipca 2007 r., wzywające „właściwe organy do kontynuacji planów zmierzających do ewentualnego podjęcia decyzji o operacji pomostowej, w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), jako wsparcia wielowymiarowej obecności ONZ we wschodnim Czadzie i na północnym wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej w celu poprawy bezpieczeństwa na tych obszarach”,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1769 (2007) z dnia 31 lipca 2007 r. ustanawiającą, początkowo na 12 miesięcy, połączoną operację ONZ i Unii Afrykańskiej w Darfurze (UNAMID),
- uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie Czadu z dnia 10 sierpnia 2007 r., zalecające rozmieszczenie międzynarodowych sił we wschodnim Czadzie i na północnym wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej, w celu poprawy bezpieczeństwa uchodźców i wysiedleńców, ułatwienia dostarczania pomocy humanitarnej i stworzenia warunków dla odbudowy i rozwoju na tych obszarach,
- uwzględniając spotkanie w sprawie pokoju w Darfurze, które odbyło się w Aruszy w dniach od 3 do 6 sierpnia 2007 r.,
- uwzględniając podpisanie przez czadyjskie partie polityczne, rządzące i należące do opozycji, porozumienia politycznego mającego na celu wzmocnienie procesu demokratycznego w Czadzie, które to wydarzenie miało miejsce w Ndżamenie w dniu 13 sierpnia 2007 r. w obecności przedstawicieli społeczności międzynarodowej oraz prezydenta Czadu Idrissa Deby Itno,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 27 sierpnia 2007 r., potwierdzające gotowość Rady Bezpieczeństwa ONZ do ustanowienia misji ONZ w Czadzie i przyjmujące z zadowoleniem zamiar zapewnienia przez Unię Europejską wsparcia w postaci misji wojskowej w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony,

Czwartek, 27 września 2007 r.

- uwzględniając przyjęcie przez Radę w dniu 10 września 2007 r. „pojęcia zarządzania w sytuacjach kryzysowych” w procedurze pisemnej,
 - mając na uwadze spostrzeżenia delegacji swojej Komisji ds. Rozwoju, która odwiedziła Sudan i Czad w dniach 30 czerwca — 6 lipca 2007 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie sytuacji w Darfurze⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. wyrażając najgłębsze zaniepokojenie z powodu pogarszającej się sytuacji humanitarnej w Czadzie, gdzie w wyniku transgranicznych skutków konfliktu w Darfurze w 12 obozach wzdłuż wschodniej granicy Czadu z Sudanem znalazło się około 238 000 uchodźców z Sudanu, 44 600 uchodźców z Republiki Środkowoafrykańskiej oraz 170 000 wysiedleńców wewnętrznych,
- B. zaniepokojony stanem bezpieczeństwa we wschodnim Czadzie, który pogarsza się od 2006 r. w wyniku starć między czadyjskimi siłami bezpieczeństwa a rebeliantami oraz wypadków milicji Dżandżahid i grup zbrojnych z Sudanu, do których dochodzą jeszcze rozboje i ataki na organizacje humanitarne,
- C. mając na uwadze, że ludność cywilna na północnym wschodzie Republiki Środkowoafrykańskiej również zaznała ataków ze strony sił rebelianckich z Sudanu,
- D. mając na uwadze, że w ramach kompleksowego i regionalnego podejścia sprawą zasadniczą jest dążenie do stabilizacji tego regionu, dotkniętego skutkami konfliktu w Darfurze,
- E. mając na uwadze, że długotrwała stabilność wymaga poszanowania praw człowieka, zasad państwa prawa i dobrych rządów zarówno w Sudanie, jak i w Czadzie oraz w Republice Środkowoafrykańskiej,
- F. z zadowoleniem przyjmując rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1769 (2007), w której wyrażono zgodę na rozmieszczenie w Darfurze 26 000 żołnierzy i policjantów z Unii Afrykańskiej i ONZ, co będzie się przyczyniać do zaprowadzenia pokoju w całym regionie, w połączeniu z rozmieszczeniem sił policyjnych ONZ i z planowaną w ramach EPBiO operacją we wschodnim Czadzie i na północy Republiki Środkowoafrykańskiej,
- G. mając na uwadze, że władze Czadu i Republiki Środkowoafrykańskiej przekazały Sekretarzowi Generalnemu ONZ potwierdzenie zgody na rozmieszczenie wielowymiarowego wsparcia ze strony Unii Europejskiej,
- H. popierając wysiłki Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-Moona na rzecz znalezienia w drodze negocjacji rozwiązania konfliktu w Darfurze poprzez wspieranie kontaktów między władzami Sudanu a różnymi grupami rebeliantów,
- I. z zadowoleniem przyjmując podpisanie w Ndżamenie w dniu 13 sierpnia 2007 r. przez wszystkie czadyjskie partie polityczne porozumienia politycznego mającego na celu wzmocnienie procesu demokratycznego w Czadzie,
- J. odnotowując wysiłki podmiotów regionalnych na rzecz znalezienia rozwiązania konfliktu wewnętrznego w Czadzie przy współudziale grup, które nie podpisały poprzedniego porozumienia,
- K. z zadowoleniem przyjmując rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1778 (2007) z dnia 25 września 2007 r., upoważniającą UE do wysłania do Czadu i Republiki Środkowoafrykańskiej sił pokojowych opatrzonych solidnym mandatem,

(1) Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0342.

Czwartek, 27 września 2007 r.

1. przypomina, że żadna misja pokojowa we wschodnim Czadzie i na północy Republiki Środkowoafrykańskiej nie może się udać bez autentycznego procesu pojednania politycznego;
2. w związku z tym wzywa Radę, Komisję i ONZ do koordynacji wysiłków na rzecz stworzenia warunków umożliwiających poszczególnym stronom konfliktu w szerokim regionie Darfuru, wschodniego Czadu i północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej znalezienie politycznego rozwiązania, które pozwoli zaprowadzić bezpieczeństwo i uniknąć katastrofy humanitarnej w tym rejonie, ułatwiając tym samym powrót uchodźców i wysiedleńców wewnętrznych do ich rodzinnych wiosek;
3. popiera rozpoczęcie rocznej operacji EPBiO we wschodnim Czadzie i na północy Republiki Środkowoafrykańskiej, ale uzależnia swoją akceptację od spełnienia następujących warunków:
 - a) misja sił europejskich (EUFOR) musi tworzyć warunki dla bezpiecznej pracy sił policyjnych ONZ, powrotu wysiedleńców wewnętrznych, dostarczania pomocy humanitarnej, swobodnego przemieszczania się pracowników organizacji humanitarnych i kontynuacji dialogu między siłami politycznymi w regionie,
 - b) niezmiernie istotne jest, by EUFOR postrzegano jako siły bezstronne; dlatego też skład EUFOR powinien być zróżnicowany, a państwa członkowskie powinny jak najszybciej oddać do dyspozycji niezbędne oddziały,
 - c) jednocześnie, aby uniknąć sytuacji, w której EUFOR sam stanie się celem ataków, musi on pozostać neutralny wobec skomplikowanej sytuacji politycznej w regionie, nie dając się wciągnąć w walki między siłami rządowymi a grupami rebeliantów,
 - d) przy zachowaniu pełnej zgodności z zasadami międzynarodowego prawa humanitarnego siły EUFOR nie powinny być angażowane ani ingerować w zadania spełniane przez organizacje pozarządowe działające w Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej, aby nie ściągać na nie zagrożenia,
 - e) siły EUFOR muszą ustanowić rzeczywistą koordynację z siłami UNAMID, aby jak najskuteczniej zapewniać bezpieczeństwo na obszarze, za który będą odpowiedzialne,
 - f) EUFOR ma pełnić rolę sił powstrzymujących, co oznacza, że musi posiadać solidny mandat zgodny z rozdziałem VII Karty ONZ i jasne zasady interwencji, dopuszczające użycie siły w razie konieczności, zwłaszcza w celu zapobiegania atakom na osoby cywilne, obozy i wioski, pracowników organizacji humanitarnych lub funkcjonariuszy policji ONZ, a także w obronie własnej,
 - g) siły EUFOR muszą być odpowiednio liczne i właściwie wyposażone, aby móc powstrzymać ewentualnych napastników; muszą być w stanie zabezpieczyć swoje linie dostaw i przeprowadzać dalekie patrole z wykorzystaniem pojazdów opancerzonych, helikopterów (w tym helikopterów transportowych i bojowych) oraz samolotów zwiaadowczych,
 - h) EUFOR należy uważać za „siły pomostowe” o tymczasowym mandacie; należy w związku z tym przed rozpoczęciem rozmieszczania opracować jasną strategię wycofania, przewidującą zastąpienie sił EUFOR przez kolejną operację (UA, ONZ lub sił połączonych) w celu zapewnienia pomyślnego zakończenia ich mandatu i terminowego powrotu zaangażowanych oddziałów;

Czwartek, 27 września 2007 r.

4. ubolewa, że z wielu powodów operacja EPBiO nie może być prowadzona z nowo utworzonego centrum operacyjnego Unii Europejskiej w Brukseli;
5. podkreśla, że jego ostateczna zgoda na operację EPBiO będzie uzależniona od otrzymania pełnych informacji o poszczególnych etapach przygotowań do operacji (koncepcja zarządzania w sytuacjach kryzysowych, wspólne działania, koncepcja operacji, plan operacji, proces tworzenia oddziałów itd.);
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz prezydentom, rządów i parlamentom Czadu, Republiki Środkowoafrykańskiej i Sudanu.

P6_TA(2007)0420**Birma****Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie Birmy***Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Birmy, w szczególności rezolucję z dnia 6 września 2007 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że stowarzyszenie birmańskich mnichów buddyjskich przeprowadziło szeroką falę demonstracji pokojowych przeciw represjom junty wojskowej w Birmie i zażądało uwolnienia Aung San Suu Kyi i innych więźniów politycznych.
 - B. mając na uwadze, że demonstracje nasiliły się pomimo aresztowań i obawy przed użyciem przemocy ze strony sił rządowych,
 - C. mając na uwadze, że w dniu 23 września 2007 r. Dalai Lama zaapelował do władz birmańskich o niestosowanie przemocy wobec mnichów buddyjskich i innych protestujących,
 - D. mając na uwadze, że w dniu 20 września 2007 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ jedynie krótko omówiła kwestię Birmy,
1. pochwała odważne działania mnichów buddyjskich i dziesiątek tysięcy innych demonstrantów pokojowych sprzeciwiających się antydemokratycznemu i represyjnemu reżimowi w Birmie oraz zdecydowanie potępia brutalną reakcję władz birmańskich;
 2. ponawia swoje wezwanie do natychmiastowego uwolnienia i zapewnienia pełnej swobody poruszania się i wyrażania poglądów Aung San Suu Kyi;
 3. wyraża swoje przerażenie w związku z zabiciem pokojowych demonstrantów; nalega, aby siły bezpieczeństwa powróciły do koszar i wzywa do uznania zasadności wysuwanych żądań, do międzynarodowej pomocy dla zranionych oraz do uwolnienia aresztowanych demonstrantów i innych więźniów politycznych;
 4. wzywa do zaprzestania obecnego bezprawnego procesu konstytucyjnego i zastąpienia go w pełni przedstawicielskim Konwentem Narodowym obejmującym Narodową Ligę na rzecz Demokracji oraz inne grupy i partie polityczne;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0384.